

ELEGIA

IN MORTEM

SERENISSIMÆ DOMINÆ

D. MARIÆ THERESIÆ

DE BORBON,

DIGNISSIMÆ GALLIÆ DELPHINÆ:

AUTHORE

D ANTONIO DOMINGVEZ,

DECIMUM TERTIUM ANNUM AGENTE,

IN SCHOLARVM PIARVM

CÆSAR-AUGUSTANO COLLEGIO.

PAllida cur Atropos cæca caligine serpens,

Intendens arcum, spicula dira vibras?

Sufficit ad Regem jaculari tela, sagittas,

Ob cujus eadem luctus in Orbe sonat.

A

Funere

Funere turbasti mœrentia pectora natæ,
Ad cuius nutum Gallia tuta fuit.
Viribus illa carens thalamo sua membra locavit;
Cum peperit , periit fœmina pulchra nimis.
Hinc dolor, hinc gemitus, geminatus nascitur horror;
Os lachrymis spargens Gallia tristis adest.
Mœroris multum transfixit pectora fida;
Quod sibi quisque tenet , frons , oculusque notata;
Hispani mœsti cum Gallis funera deflent;
En ego sum mœrens , & gemebunda domus;
Liligerum Regnum fragrantia lilia servat,
Dum Delphina cadit , deperit omne virens.
Quocumque ascipias , nil est , nisi mœror , & angor;
Quod Marix rupit Parca cruenta dies.
Quo magis in campo flos est formosior ullis,
Hoc magis abustum vir , Dominusve dolet;
Sic mortis ferro Delphina abrepta cruento;
Tristiam Regi contulit ipsa viro.
Quid mirum ! Si dira Atropos jam neverat annos;
Et virides flores abstulit ipsa ferox.
Regnatris periit vernans , vernantibus annis.
Heu rectis rebus quàm cito finis adest!
Floruit hæc quondam , sed flox fuit ille caducus;
Tempora cum veniunt , mors rapit omne simul.

O Sors ! O mōres ! dicunt , p̄riisse dolorē,
Quæ rubuit veluti gramine prata rubent:
Est aliquid ; vita cassum sperare sepulchrum;
Et gelido terræ marmore membra fruit.
Tu Delphina cadens, cunctis his rebus abundas;
Nec tumulum gelidum florida terra negat.
Ob fatum induti Magnates tegmine nigro,
Adsunt Exequiis ; luctus , & intus agit.
Plures supremum Galli comitantur honorem;
Et vultu tristi labitur imber æquæ.
Hesperix genito decoratur flore pheretrum?
Nil facit ad florem gemma , Corona decus;
Regia tumba facis rutilanti cingitur igne,
Totque faces rutilant , quot tegit intus amor:
Candet ebur solis , collucent stemmata gemmis;
Sed tumulus claudit stemmata , scepra simul:
Fige viator amans oculos , ne respice retro,
Clauditur hic pheretro , quæ memorata manet.

FINIS.

O Sora ! O matres ! dicunt, perille dolores
Qua laboris velox gravine pars incubat
Et sicut, vix callus sparsit lapidibus
Et gemitu terrens marore, miseris fuit
In Delphicis cedunt, cunctis hic laboris abas
Iloc in unum gelidum floris teras regat
Ob fatum indubium, regnes regine nigrae
Athenae, expositus, iugis, de iure agit
Plures in eadem Galli conivasa honorant
Et vultu missilibus imper aperit
Hesperia genitrix decorans flore phurum
Militare ad horum imperia, Corona ducit
Fides in hunc, vixit, cingit, ignis, vixit
I opus facit, vixit, vixit, vixit, vixit
Candide, vixit, vixit, vixit, vixit, vixit
Sed vixit, vixit, vixit, vixit, vixit, vixit
Ipe vixit, vixit, vixit, vixit, vixit, vixit
Claudius, vixit, vixit, vixit, vixit, vixit, vixit

FINIS.